

3) Isten iránti hálával tekinthetünk vissza a Vargabokorban megtartott nyári csendesnapra: 2010. július 11-én hálaadó istentisztelet keretében ünnepeltük az IMMÁNUEL imaház felszentelésének 20. évfordulóját. Igét hirdetett dr. Fabiny Tamás, egyházkerületünk püspöke, Rm 8,31b-32 alapján. (Előzőleg az imaházon komoly javítások folytak, és a végéhez egy fedett terasz is épült!) Az ünnepre sokan sereglettek

össze, gyermekek és felnőttek is. Az Egyházközség Hírmondó c. lapjában részletes beszámolót írt körzetünknek erről a különleges lelki eseményéről Garai András. A nyári 5 napos gyermek-evangélizációs foglalkozásokat idén is megtarthattuk. Augusztus 26-tól pedig elkezdjük csütörtökönként – 17 órai kezdettel – a vargabokori felnőtt bibliaórákat is! A havi két (2. és 4. vasárnapon tartott) istentisztelet időpontját pedig du. 15 órára módosítottuk. (Mostanra elkészült a fűtés-rendszer javítása is!)

4) Nagykállóban 2010. október 31-én, Reformáció ünnepén közösen tartottunk ünnepi istentiszteletet a református templomban. Horváth György református lelkész – Róm 1,16-17 alapján – igehirdetéssel, Adámi László evangélikus lelkész Melanchthon Fülöpről szóló előadással, Adámi Márta, Adámi Eszter, Adámi János, Hódi Eszter, Hódi Márton és Jakab Edina énekkel szolgált. Az istentisztelet közös úrvacsorával zárult. Evangélikus istentiszteleteinket és bibliaóráinkat új helyen kell tartanunk, mert a régi református gyülekezeti ház nagyterme a nyáron összeomlott! (Éppen akkor kaptunk hírt erről, amikor többekkel csendeshétre utaztunk!) A régi parókia épületében alakítottak ki új gyülekezeti termet: most ott jöhetünk össze mi is. (Nagy egyházi ünnepeinken pedig – változatlanul – a református templomban tartjuk istentiszteleteinket!) Jelenleg is van nagykállói konfirmandusunk!

Istentől áldott adventet és karácsonyi ünnepet kívánunk mindenkinek!
Alkalmainkra szeretettel hívunk és várunk mindenkit, aki az Úr Jézus
Krisztust keresi!

†

Adámi László
lelképásztor

Veres Jánosné
körzeti felügyelő

Ébresztő

Karácsonyi körlevél – 2010.
Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség III. körzet

Jézus Krisztus a bűn és halál világába jött el, hogy megmentsen minket!

Világunk – az emberi tapasztalás számára is érzékelhetően – két sötét hatalom alatt szenved: ezek a bűn és a halál. Az Istentől ihletett teljes Írás azt hirdeti, hogy ez a két hatalom – a személyes gonosztól, az ősi kígyótól, a Sátántól eredően – Ádám által tört be az embervilágba, még pedig úgy, hogy a bűn következménye a halál, ennek betetőzése pedig a kárhozat, vagyis Isten végérvényes ítélete az ember fölött, aki az Ő jóságát és istenségét öntelt engedetlenségével megcsúfolja. A bűn és a halál végzetes realitásának belátása és felismerése nélkül a karácsony nem több múltó hangulatnál, az emberré lett Isten pedig nem lenne több botránkoztató képzelődésnél, vagy gyerekes mesénél.

Meg lehet kérdezni persze: Nem ünneprontás karácsonykor is a bűnt meg a halált emlegetni? De hát mitől is lehet valóban ünnep, mégpedig keresztyén ünnep a karácsony?! Nem éppen az ige szentelheti ünneppé? Az ige nem engedi, hogy kitérjünk ennek félelmetes ténye elől, hogy „egynek a vétke lett minden ember számára kárhozattá” (Rm 5,18). Ha ez igaz – márpedig igaz! – akkor üres csillogás, hazug önámítás minden karácsonyi örömszerzésünk, amíg nincs megoldás a bűn – Ádám bűne és a saját bűnünk! – nagy kérdésére.

Mi is a bűn? A Szentírás úgy mutatja be, hogy áthágása annak, amit Isten mondott, engedetlenség és céltévesztés. Ez az, amiről az Ágostai Hitvallás 2. cikke azt tanítja, hogy „Ádám bűnbeesése óta a származás természetes rendjében minden ember bűnösen születik. Tehát Isten félelme és az Istenbe vetett bizodalom nélkül, bűnös kívánsággal. Ez az eredendő betegség vagy romlás valóságos bűn, kárhozatot és örök halált hoz most is azokra, akik a keresztség által és a Szentlélektől újjá nem születnek”.

Isten kinyilatkoztatott törvénye sem jelent megoldást erre a bennünk fészkelő romlásra. Az még nem segít az emberen, hogy a törvényből megtudhatja: Isten szerint mi a jó és mi a rossz. Az egyik esetben az ember ugyanis tragikusan félreérti a törvényt, és öngazolásra használja, amivel csak a bűneit szaporítja. (Egyik énekünk ezt találóan így fogalmazza meg: „Míg azt hisszük: csak jót teszünk, mind önmagunkért reszketünk...”) Másrészt a megismert törvény sok esetben egyenesen provokálja bennünk – a bűnös természetünkől fakadó – dacos

engedetlenséget. Harmadszor pedig az érzékennyé vált lelkiismeretű embert egyenesen a kétségbeesésbe dönti a törvényben Isten ítéletének fenyegetése, saját maga javíthatatlanságának megtapasztalása közepette (lásd **Luther** kétségbeesését önmaga fölött, míg föl nem ragyogott neki Isten kegyelmes igazsága Krisztusban).

A törvény csak „közbejött”. Megvan a feladata, de ez nem a szabadítás, hanem előkészítés a szabadításra, azáltal, hogy megismerteti, lelkiismeretünkre helyezi, és ezzel megnöveli a bűnt. Az igazi fordulatot és új kezdetet az emberi történelemben ezért nem a törvény kinyilatkoztatása – és nem is bármilyen más történelmi esemény –, hanem egyedül **Krisztus születése** hozta!

Jézus Krisztus a bűn és halál uralma alatt lévők számára az egyetlen megoldás! Benne jelent meg „az Isten üdvözítő kegyelme” (Tit 2,11). Mi ez a kegyelem? A felséges, számonkérhetetlen, igényeinkkel nem befolyásolható Isten szabad, szuverén és érthetetlen jóindulata irántunk, az ítéletre méltók iránt! Ez a kegyelem „igazít meg”: úgy, hogy bűnbocsánatot kapunk az Úr Jézus áldozatáért; mert Isten az Ő Fiára tekint, s a Krisztusban hívőnek odaajándékozza az Ő igazságát. Krisztus „igazsága” pedig az, ahogyan „megüresítette magát, szolgai formát vett fel, ... megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig” (Fil 2,7-8). Ezért lett Ő emberré, és ez az igazság juthat érvényre győzelmes, szabadító hatalomként minden embernél, aki hisz Őbenne, mint Urában.

Íme, ez a karácsony igazi öröme: az emberi történelem – s benne a mi kicsiny életünk –, amelyre Ádám felől ráborul a bűn és halál kárhozatos sötétsége, Isten Fiának megtestesülése óta a bűnbocsátó, megigazító, új és örök életet ajándékozó isteni kegyelem fényében állhat!

Adámi László

(Részletek a 2008. évi karácsonyi igehirdetési előkészítőből – Róm 5,18-21 alapján, szerk.)

„Örüljete! Az Úr közel”

címmel

ádventi igehirdetés-sorozatot tartunk

a borbányai evangélikus templomban (Nyíregyháza, Kállói út 94.)

2010. december 20-tól 22-ig (hétfőtől szerdáig), minden este 17 órai kezdettel
Bálint Éva gyülekezeti munkás szolgálatával

december 20.	Zak 9,9-10	Miért örülünk?
december 21.	Lk 21,25-28	Hogyan várjuk?
december 22.	Ézs 40,3-5,9-11	Készen, de nem tétlen!

Gyermekek karácsonya!

Vargabokorban: 2010. december 22-én, szerdán, 10 órától 13 óráig
Borbányán: 2010. december 22-én, szerdán, az esti istentiszteleten

Karácsonyi istentiszteletek

2010. december 25-én, Karácsony I. ünnepén

Nagykállóban – a református templomban – de. 8 órakor, úrvacsorával
Borbányán – az evangélikus templomban – de. ½ 10 órakor, úrvacsorával
Vargabokorban – az evangélikus imaházban – du. 15 órakor, úrvacsorával

2010. december 26-án, Karácsony II. ünnepén

Borbányán – az evangélikus templomban – de. ½ 10 órakor (úrvacsorával)
Ludastón – a kápolnateremben – du. 15 órakor, úrvacsorával

Óév este

2010. december 31-én

Borbányán – az evangélikus templomban – 16 órakor istentisztelet

Újévi istentisztelet

2011. január 1-jén

Borbányán – az evangélikus templomban – de. ½ 10 órakor (úrvacsorával)

Körzeti híreink, örömeink, feladataink:

1) A körzeti presbitériumba, ill. a képviselő-testületbe továbbra sem tudunk még új tagokat választani! Hála az Úrnak, hogy körzeti felügyelőnk, Veres Jánosné a nagy baleset után felépülhetett! Örömről, hogy Borbányán számíthatunk Petrilla László mellett időnként más testvérek önkéntes szolgálatára is, Vargabokorban pedig még mindig ő. Pristyák Andrásné fáradozására! De sokakra szükség lenne még, akik az Úr Jézus iránti engedelmisséggel járnak!

2) Sajnáljuk, hogy – minden határozat ellenére – az idén sem kerülhetett sor Borbányán a templom harangtornyocskáján elvégzendő javításokra, valamint a kerítés-készítésre, stb. (mint ahogy a Luther tér 12. alatti parókia felújítása sem került sorra...). Örömdetes azonban az igehallgatók kitaró, hűséges, adakozó, kicsiny – de növekvő! – seregével találkozni vasárnapról vasárnapra: az Úr vezessen még minél többeket élő hitre Szentlelkével az istentiszteleteken és a körzeti bibliaórákon, templomban és otthonokban!

